

neske at overskue. Ingen kan med Sikkerhed vide, ikke en Gang have nogen bestemt For- modning om, hvorvidt Bolignøden er ophørt eller mildnet i 1926 eller ej. Men saa fore- kommer det mig unægtelig i højeste Grad besynderligt at sige: 1926 skal det være fuld- stændig forbi, saa er Bolignøden efter vor Overbevisning endt, og vor Overbevisning, det er den, det drejer sig om, den staar i Stedet for de Kendsgærninger, der til den Tid maatte eksistere. Flertallet har jo slet ikke villet gaa ind paa vor Betragtning maade undtagen for Storkøbenhavns Vedkom- mende, og navnlig har det slet ikke villet høre Tale om Genindførelse af Nævnene i de Kommuner, hvor man har ladet dem falde bort. Nogen Begrundelse herfor har jeg egentlig aldrig hørt, ikke anden end den, at naar de nu en Gang har ladet Nævnene falde bort, saa er der ikke mere at gøre ved den Ting; selv om de skønner, at det er en Fejl, og en kolossal Fejl, de har begaaet, saa maa denne Fejl ikke rettes, for Børdet fanger. Det forekommer mig at være en meget ejen- dommelig Betragtning maade at sige: be- gaaede Fejl, selv om vi har erkendt dem, selv om vi er fuldstændig klare over dem, maa ikke rettes, de Fejl, der en Gang er begaaet, skal blive ved at gaa ud over Be- folkningen. Det er mig ufatteligt, at man kan indtage et saadant Standpunkt, men det er jo det Standpunkt, som indtages af Flertallet i Udvalget. Men ikke nok her- med, paa samme Tid som man anerkender, at Bolignøden er det afgørende, og at det allerede paa det nuværende Tidspunkt kan forudses, at Bolignøden i Storkøbenhavn ogsaa i de kommende to Aar vil være af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være gan- ske urimeligt og uforsvarligt at afskære Kommunalbestyrelserne fra at opretholde Nævnene — samtidig med dette siger man: men selv om Bolignøden er akkurat lige saa stor i andre Byer, i Aarhus, i Byer paa Sjælland eller andre Dele af Landet, selv om vedkommende Kommunalbestyrelse maatte skønne, at Forholdene er mindst lige saa slette som i Storkøbenhavn, skal de alligevel ikke have Lov til at opretholde Nævnene. Begrundelsen herfor findes ikke i Udvalgets Betænkning, den fandtes heller ikke i de Bemærkninger, der blev fremsat af Udvalgets ærede Ordfører. Jeg haaber, at vi, hvis der overhovedet findes nogen Be- grundelse derfor, vil faa Lejlighed til at høre den, inden denne Forhandling gaar til Ende.

Jeg nævnte før, at Aager-Paragraffen ikke vil være tilstrækkelig — i hvert Fald under de nuværende Forhold kan den paa

ingen mulig Maade blive fyldestgørende —, og i Erkendelse deraf har vi stillet et prin- cipalt Ændringsforslag, hvorefter alle Over- enskomster, saa længe den paagældende Kommune har Huslejenævn, skal forelæg- ges for disse, der med almindelig Majoritet skal kunne tilsidesætte dem. Saaledes som Forholdet er blevet, at der skal en Majoritet paa mere end een Stemme til for at tilside- sætte Overenskomster, er Ordningen i Vir- keligheden en saadan, at det er Grundejerne, der fuldstændig har Magten i deres Hænder paa dette Omraade, og det bevirker, som jeg har fremhævet før i denne Sal, at i Virkelig- heden har frivillige Overenskomster ikke andet end Navnet til fælles med Frivillig- heden, og derfor hævder vi, at kun en saa- dan Regel som den, der indeholdes i vort principale Ændringsforslag, vil være fuldt betryggende. Men skulde vort principale Ændringsforslag blive forkastet, stiller vi subsidiært Ændringsforslag Nr. 3, der, selv om vi ikke kan finde det fuldt betryggende, dog maa anses for en Forbedring i Forhold til Lovforslaget, fordi der dog her bliver en Art Kontrol med de saakaldte frivillige Overenskomster.

Jeg skal til Slutning blot gøre den Be- mærkning, at det egentlig kun er subsidiært, vi deltager i Ændringsforslaget om, at den kvalificerede Majoritet bortfalder, før efter vort principale Forslag skulde Forholdet netop være det, at ogsaa det Formynderskab, hvorunder Kommunalbestyrelserne stilles overfor Indenrigsministeren, bortfalder. — Med disse Bemærkninger skal jeg paa vort Partis Vegne anbefale at stemme for de af hele Udvalget og af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

L. D. Rasmussen: Jeg vil saa ind- trængende som muligt opfordre ærede Med- lemmer til at stemme for Ændringsforslag Nr. 6, Mindretallets Ændringsforslag, der gaar ud paa, at saadanne Steder, hvor Hus- lejeloven er ophørt, gives der Kommunal- bestyrelsen Myndighed til at kunne genind- føre den. Jeg har jo nogen praktisk Erfaring ovre fra Odense, hvor et Flertal har op- hævet Loven. I Forgaars blev det oplyst, at der var 160 husvilde Familier. Det er nu steget til dette Tal, men vi er ikke naaet Bunden endnu, vi ved ikke, om der yder- ligere kommer flere. Der kan maaske ogsaa være Mulighed for, at dette Tal kan for- mindskes, men i hvert Fald er det nu 160, og Byraadet og ogsaa dettes Flertal, som ophævede Boligloven for et Aars Tid siden, maatte gaa med til at træffe Foranstaltninger, saaledes at vi kunde imødegaa den Ulykke,